

Traktat

Per Kreuger

Juni 1996

<http://www.sics.se/~piak/poesi/>

© 1996 Per Kreuger.

You may freely copy and print out this document for your personal use but I maintain all rights to its form and contents.

You may not corrupt the presentation of the material nor present it out of context or without reference to its source.

Per Kreuger, Stockholm, June 1996.

second edition, August 2004.

Traktat

Det uppstår ett ögonblick
då inbillningen intar
en starkare verklighet.

Ett ögonblick då
fördämningarna släpper och
jag upphör verka.

Detta tillstånd realiseras endast
genom akt av vilja.
Ens strävan förutsätter jag.

I denna paradox skapas
det kommande ur osäkerheten.

Tiden klingar ut.

Tick tack, tiden går och vi går
med
flöde spridning andning ut.

I varje ögonblick sker val,
pågår urval som bara delvis
anger tidens riktning.

Jag ger tiden riktning
genom att välja att observera
en viss del av materiens
möjliga utvecklingar
av rummets expansion.

Utvecklingar är spår
i ett utflöde från enda punkt
mot falnande entropiskt kaos.

Men om allt detta är,
då tiden abstraherats,
ett helt, ett ett, evigt aktuellt
då är detta allt och evigt.

Varje ögonblick en ansamling
punkter i detta rum
av möjliga händelser följer minnen spår.
Tidens form i detta rum är ej linjär
men ett fält av riktningar.
Den skriver andning ut ur frö,
flöden ur till ut
i oändligt riktat rum av rum.

Eter, bakgrundsstrålning,
krusningar i tiden.
Det ej erfarna ljuset,
vilken är dess sanna form?
Är varande
lokalt graviterande
ansamling av tidslinjer och
jag fluktuerande fält
av allmän men ej helt
bestämd riktning?

Jag är attraktion,
bildar koherens och kontinuitet
ett nexus av riktade ljus,
av möten, en åstundan.

Antag jag som våg och fält
genom ut i rum men tid.
Minne håller samman farenhet.

Er-far gör endast jag.
Även reflexionen far jag er.

Jag skriver ordning
i flimrande kaos
av okända framtida tillstånd
och möjliga val.

Jag tager form i
antal individer
fraktala sammanhållna
knippen, sekvenser av val.

Vad är då utbyte i dessa
polyadiskt flätade mönster
samflödande i ty genom
samma källa ur?
Urval skiljer, renar och utarmar
möjligheter skiljer.

Riktning då, en mem
av sannolika sammanhang
och byten mellan ut.
Samman farenhet.

Är er ett ett, ett mångt?
Är samtidigt varande möjligt?

Du är ur
interferens
av samflödande
mångtidiga riktningar.

Igen en gräns.
En skiljning ut ur faret er
ur det till mig mitt jag.

Verklig är av
jaget fattad kvalitet.
Då flödet vidgas,
tiden fylls och attraherar
skapas strömning,
våg av sammanhang.

Detta flöde kräver upplösning
som håller sär och fördelar
av jag sammanhållna
farenheter.

— Fuck it that man!

Experience reality.
Speed kills but time is endless.
Tough luck, hey kid!
Be it, don't waste time.

Let go and merge
to leave as little trace as possible
'cause trace is vehicle of return
of endless repetition of existence.
Merge it into unreality!

— Bleed it kids!

Be not one but many
ultimately all at end
of outside time

of these thats.

— Spook it mindfucker!

You know nothing.

Don't you try me
stinkin' frightened punk!

Reality bites.

Wolfsbane madness.

— Keep on dreaming man!

Compassion is affinity of pattern in space.

Energy is vibration through matter.

Content gathers as order fades.

Possibilities of choice diminish
as experience accumulates.

Through memory we gather trace
forms trend and senseless limitation
is ultimately alltimely not reality.

Experience is choice

is trace of stream

of I through that.

När ordning i naturen falnar
växer jagets kunskap om förlopp.
Kunskap Samlat farande.
En utsträckthet i tiden.

Jag och mem håller detta lopp i hop.
Jag attraherar
suger virvlar dansar
sammanhang i gränstrasande
böljande kaos.

En samling livstrådar,
ett nät av flätande
mönstrande erfarenheter.
Glider böljar fångar specifikt förlopp
till gräns för vetande och varande.

Varje nu ett stånd ut i rum
en flerfald vecklingar.

I så mått en obestämbaerhet
ett erfarendets begränsning.
En gräns för verklighetens farande.

Så löser ännu ur
materien vibrerar.
Tidspeglingar

Trådar av korall sträcks ut i alla väder
möten mönster floden sinar.

Kraftens moder möter mater ur

spring sprung sprungen ut
ett jordiskt perspektiv.

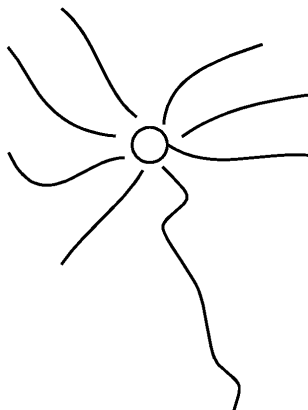
Ändå är allt detta bara
tankens meningslösa malande.

Vilar mellan flöde och betraktande.

Alive she cried.

Burning ashes from
her offering to him.

Upprepning cykler cirklar val
rörelser i tiden.

— Skjut! skrek den vilde.

Den rasande traggjar redlöst
utan riktning planlöst
i defekta mönster.

Tiden är obändig,
varje jag begränsat.
Tråd löper tråd,
flödande samman
ur kaos bliven form.

Sfärer flyter.
Segt levande slem.